

вашъ, азъ нѣма сега да ти казвамъ, нѣ оставамъ тя да пыташъ за всичко това бачи си учителя Бояна отъ село Златарицѫ *), та какво-то е правиль той, прави и ты, па нѣма въ нищо да сбръкашъ.

Въ заключеніе на всички Васъ, драги учителіе, имамъ да кажѫ това, че за всички Ваши трудове и напрѣганія, за всички Ваши жертви отъ спокойствіе и пр. кон-то сте понесли за просвѣщеніе-то на народа, отъ своїхъ странж той колко-то и да Ви бѫде благодаренъ и признателенъ все нѣма да Вы възнагради докрай за тиа неоцѣнимы къмъ него Ваши заслуги. Съ народны-ты работы повечето быва тѣй. А Вы имате отпрѣди си старость, възможно е да оставите слѣдъ Васъ вдовицы и сирачета, та тогась, ако не сте си спестили отъ учителскѫ-тѣ Ви платж за въ такъвъ случай, не надѣйте ся за подкрѣпленіе отъ народа; защото имамъ доста такъвъ примѣры за съжаленіе. Нѣ за да не бы ся случило и съ Васъ, или съ Ваши-ты домочадія сѫще-то, добрѣ бы было всички Вы да ся съгласите, та да съставите подъ имѧ Учителска Задруга дружество, кое-то да има за задатькъ това: да пригледва стары испадни учители, да поддръжатъ вдовицы учителки и да си грыжи за отхранж-тѣ и образование-то на тѣхны-ты сирачета. Чрѣзъ това Вы быхте ся освободили до нѣколко отъ оножъ най-голѣмѣ грыжкѣ, отъ кои жто всякой смирентъ ся мжчи и непрѣстанно мысли: „Какво ли ще бѫде съ мене на старость или, пази Боже, въ нѣкои болестъ, както и съ мои-ты милички откакъ азъ замужъ на всегда“?

А за това имате врѣмѧ и можете го направи за да оздравите бѫдже-то как-то Ваше тѣй сѫще и на потомство-то Ви.

Единъ Вашъ тѣ
Доброжелашель.

*) Чети съ вниманіе Село Златарицѫ, книжка издадена прѣзъ 1870 год. отъ книжарицѫ-тѣ на Хр. Г. Дановъ и С-ie.